

Idees

debat

OPINIÓ

Projectes per al 2019

M. Àngels Olmedo
PORTAVEU DEL PP
A L'AJUNTAMENT DE FIGUERES

■ Bon any nou a tothom, si encara no és massa tard per dir-ho. En aquest primer article parlarem de dos dels temes que han aparegut aquests últims dies i que podríem deixar resolts enguany. El primer és el projecte d'un centre comercial a l'espai de l'antiga Sala Edison. Curiosament, és un tema obert en l'època socialista que ara el candidat del mateix partit reivindica com si no hi tinguessin res a veure. Li recordo al Sr. Pere Casellas que no només el problema neix en els anys del Sr. Armangué, sinó que ell mateix ha format part dels governs d'en Santi Vila i la Marta Felip i no ha fet mai res per desencallar aquest tema. Des del Partit Popular sempre hem demanat reunions entre el govern municipal i la part propietària i mai no s'han dut a terme.

Certament, la Sala Edison és l'últim cartutx que tenim per dinamitzar tota aquella part del carrer Sant Pau, entre la Rambla i fins al cinema Las Vegas. Hem vist en altres ciutats que el petit comerç pot conviure amb els centres comercials, es reforcen mútuament. Amb aquest pol d'atracció a l'altra banda, la Rambla deixaria de ser una barrera en el centre comercial de Figueres. Recuperaríem per la ciutat un patrimoni com és l'edifici de l'antiga Sala Edison que tants records porta als figuerencs més grans.

I dignificaríem tota la zona d'aquell costat de la Rambla, ara que s'ha restaurat l'edifici de l'antic Royal.

L'altre edifici emblemàtic que tenim per recuperar és la seu del Casino Menestral. Sembla que tenim una solució a tocar, i no ens l'hauríem de deixar perdre. La solució passa perquè l'Ajuntament esdevingui propietari de l'edifici i que aquest sigui utilitzat com a aval pel crèdit de més de dos milions d'euros que calen per acabar les obres. Només d'aquesta manera recuperaríem l'immoble per a la ciutat amb totes les activitats que acull.

El Casino Menestral era un centre cultural importantíssim de Figueres. S'hi feien tota mena d'activitats artístiques i a més servia d'esbarjo com el ball, que els figuerencs més grans recordaran. Actualment,

algunes d'aquestes activitats es mantenen a l'edifici dels antics Jutjats, davant del Parc Bosc, amb molta dificultat i en un espai molt reduït. Necessitem recuperar l'antiga seu perquè el Casino recuperi tot la seva esplendor, per tornar a gaudir de la seva emblemàtica biblioteca, les seves activitats obertes a la ciutadania. També per millorar tot l'entorn del carrer Ample i carrer de Peralada.

Des del Partit Popular estem plenament convençuts que si s'aprofitessin aquests mesos que queden fins a les eleccions per desencallar la Sala Edison i per engegar el tram final de les obres del Casino Menestral, podríem dir que hem complert un mandat profitós. Aquests dos projectes, sumats a la reobertura de la sala Las Vegas, canviarien la nostra ciutat i donarien vida

«La Sala Edison és l'últim cartutx que tenim per dinamitzar tota aquella part del carrer Sant Pau, entre la Rambla i fins al cinema Las Vegas»

a zones de Figueres que ara estan degradades. Iniciatives així són les que veritablement transformen la ciutat per fer-la més habitable i acollidora. Seria bo pels que vivim a Figueres i per aquells que la visiten. Són deures pel 2019, posem-nos-hi! ■

LA MEMÒRIA I ELS DIES

'Clàssics revisitats'

Enric Pujol
ESCRIPTOR

■ Un dels llibres que he tingut ocasió de llegir aquests dies i que he trobat de gran interès ha estat *Clàssics revisitats*, de Vicenç Pagès i Jordà, publicat dins de la col·lecció «Josep Pla» que edita la **Diputació de Girona**. Es tracta d'un recull de cinquanta-sis textos aplegats en una edició profusament il·lustrada i molt pulcra, en què Pagès parla d'un llibre de cadascun dels autors que considera i que són originaris o vinculats a les comarques gironines. Fa servir el mot «clàssic» d'una manera laxa, ja que no hi trobem només aquells noms que ja han estat incorporats al cànon literari com a imprescindibles, sinó també d'altres que han cridat la seva atenció, però que a hores d'ara són poc valorats o pràcticament desconeguts pel gran públic. D'alguns d'aquests darrers en fa una franca reivindicació, com és el cas de Llucieta Canyà, Josep M. Corredor, Joaquim Casas, Eusebi Isern o Esteve Pàbregas i Barri.

Naturalment hi apareixen els grans noms, sovint valorats en obres o aspectes fins ara menystinguts, com ara els articles de joventut de Dalí, les novel·les de Pla, la prosa d'Espriu, la biografia Climent de Fages de Climent o les memòries de Gaziel. També sovint Pagès els analitza des

d'un angle nou. Així, considera *Solitud*, de Víctor Català / Caterina Albert, com una obra «més feminista que modernista» i els *Records de la darrera carlinada*, de Marià (Marian) Vayreda, com uns contes que «no difereixen gaire dels westerns crepusculars».

No en va, el seu objectiu, com explica en la introducció del volum, ha estat la confecció d'una «llista pròpia, exempta de prejudicis literaris i ideològics», perquè com a lector sovint s'ha trobat que «alguns escriptors considerats com a canònics no em feien el pes, i que m'atreïen d'altres que no solen aparèixer en els manuals de literatura». El llibre vol ser un reconeixement de les aportacions

fetes i vol facilitar el contacte del lector amb la tradició literària «sense la qual estem condemnats a repetir els mateixos errors i a confondre la pretensió d'originalitat amb el plagi inconscient».

L'ordenació de les obres ha seguit un fil cronològic i no s'ha considerat els escriptors nascuts amb posterioritat a l'any 1920. Això ha fet que encara sigui més visible la florida que la literatura catalana

va experimentar durant els anys vint i trenta, i la gran ruptura que suposà la dictadura franquista.

Clàssics revisitats és una mostra més de la gran capacitat de Vicenç Pagès com a crític literari (més enllà de si estem o no d'acord amb aquesta o aquella seva valoració). Un aspecte de la seva faceta d'escriptor que injustament queda força eclipsat per l'èxit de les seves narracions i novel·les. Crec sincerament que és un dels millors crítics que tenim. ■